

ХАЛАМЕЙДИК Віталій Павлович

*Випускник
дорожньо-будівельного факультету
(1966)*

Заступник начальника автобази №3,
начальник автоколони №4 м. Полтави
тресту «Харківдорбуд»
(1986–1992)

Народився у складні передвоєнні часи 5 липня 1939 р. у Приморському краї. Після звільнення Полтавщини від німецько-фашистських загартників, Віталій разом із сім'єю повернувся у с. Луку Лохвицького району Полтавської області, де в 1957 р. закінчив середню школу.

У самому серці України — потужному аграрному регіоні на Полтавщині, разом зі старшим братом Анатолієм у тресті «Харківшляхбуд» робив перші трудові кроки помічника автогудронатора на будівництві дороги Полтава — Гадяч — Ромни, опановуючи важкий фах дорожника. Доводилося будувати і ремонтувати, мати справу з машинами і технікою, працювати з досвідченими фахівцями, відбудовниками промисловості та трудівниками села. Це був безцінний досвід.

Дорожньо-будівельна техніка вдосконалювалася і ускладнювалася, що потребувало додаткових знань, умінь і навичок. Саме тому В. П. Халамейдика керівництво підприємства направило на навчання до ХАДІ.

Так, з 1961 до 1966 р. він навчався у Харківському автомобільно-дорожньому інституті за спеціальністю «Будівельні і дорожні машини та устаткування». Віталій Павлович не лише старанно трудився над підручниками і кресленнями, а й брав активну участь у спортивних змаганнях із легкої атлетики, трудових загонах. В. П. Халамейдик щиро вдячний викладачам ХАДІ — майстерним фахівцям, справжнім професіона-

лам, які самовіддано трудилися, навчаючи своїх вихованців майбутньому фаху, розкриваючи перевірені роками практики професійні таємниці. Це: ректор інституту, доцент Б. В. Решетников, декан, доцент С. Н. Дервянко, доцент А. М. Холодов, професор А. М. Петріченко, доценти С. Б. Пинтер, Н. М. Гиршберт, Н. Т. Левин, Е. М. Фелик, Г. Н. Ніколаєвський, Г. Н. Горбовицький, В. І. Сухінін, викладачі В. А. Брюхалов та В. В. Нічке. Успішно склавши всі іспити,

молодий дипломований спеціаліст повернувся до рідного підприємства і у 1971 р. став керівником однієї із автоколон «Харківдорбуд» у м. Полтаві. Автоколони складалася з 40-ЗІЛ-157, МАЗ-500, бортових ГАЗ-51 та чотири ЗІЛ-555. Окрім будівництва доріг Полтавської області, підприємство, очолюване В. П. Халамейдиком, брало участь у будівництві каналу Дніпро — Донбас, вивозу сільгосппродуктів з полів області.

60–70 роки ХХ сторіччя — час великих проектів. Одним із них стало спорудження нової траси Київ — Харків, яка і нині є однією з найважливіших транспортних артерій як України, так і міжнародного європейсько-азіатського шляху. І в цьому є велика заслуга Дорожника з великої літери — В. П. Халамейдика.

У роки перебудови очолювана ним автоколони однією з перших почала освоювати методи бригадного під'яду, використовувати інноваційні технології ремонту автомобілів, оптимізувати використання пробігу.

Змінювались часи — змінювалась країна. У 90-ті рр. Віталій Павлович, вже як працівник ДРСУ-87, отримує та в двомісячний термін монтує новий асфальтобетонний завод на Полтавщині. Це дозволило відновити значні обсяги місцевих доріг Чутівського, Котелевського, Полтавського та Зінківського районів.

Поряд із батьком переймає досвід, допомагав та підтримував у роботі старший син Сергій, також випускник механічного факультету ХАДІ. Разом отримували інно-

ваційну техніку, впроваджували нові розробки заводу «Кредмаш».

У 2000 р. молодший син Максим закінчив із відзнакою «сімейний виш», здобувши кваліфікацію економіста.

Також шляхом В. П. Халамейдика пішли племінники та онуки. У 2011 р. закінчив ХНАДУ онук Віктор, у 2015 р. — онука Дарія (об'є з відзнакою). Нині на дорожньо-будівельному факультеті навчається молодший онук Олександр. Родинна династія продовжується...

Віталій Павлович отримує прапор переможця соцзмагань, кінець 80-х рр. ХХ ст.